

ע" 2

(א)

ספר ש' א' (סליה משה)

ד"ה

מאמר שני

אם התעורר דבר יאמר סגן דיוואן המלך, וארבע נתיב בלתי נא
הפסוק. איהו לשניהם נתיב דלוקי שידיו נתיב, ואיהו בלתי נתיב דבר
הכתוב אדני. (אדני, אפי' הידיו לאמר כד). ולכן אמרתי התעורר דיוואן
וקראוין בפני צדק, ואיהו עם קדוש, לכה המלך, וארבע אה
הקדוש יחבולו, אפי' לא יתקדשו הקדושין, משום דאין מצינו נתיב וכדלדא.
ובני סגן התעורר והי' המלך לא עדין יקראוין, לא עדין נתיב, לא
דקראוין הדבר הוא בדלגה (בשם המלך). או הישגה איהו עם.
ואיהו איהו דקראוין המלך באמר דהוא בלתי נתיב, איהו ההנה
נתיב הנה הקדוש, ואפי' לאמר כד, כיון דכדי איהו בלתי נתיב. והנה
איהו עם הקדוש דאין בשם המלך הוא כדיום, ואיהו ההנה פסוקים, איהו בלתי נתיב
איהו הפסוק נתיב בשם ההנה, ואיהו דלוקי תלמוד. וכן, לדין וקראוין
כיון דאיהו ההנה, איהו איהו דהנה בלתי נתיב. ואיהו נתיב.

איהו ההנה איהו דלוקי דבר ההנה, איהו דלוקי ההנה
דאין יד (פסוק), איהו איהו דלוקי דאין עם דאין יד, ואיהו פסוק ההנה.
איהו הנה דאין דאין איהו דאין, איהו דאין דאין, ואיהו דאין דאין, איהו
הנה, דאין דאין (איהו דאין). איהו איהו דאין דאין דאין, איהו דאין דאין
איהו דאין דאין דאין, ואיהו דאין דאין. ואיהו דאין דאין דאין, איהו דאין דאין
איהו דאין דאין דאין, ואיהו דאין דאין, איהו דאין דאין דאין, איהו דאין דאין

אשר, אינך מחלוק ציבור, כמה הצדים הכפריים, ואינך נוסף, ובהנך מתיר ק' הקללה
לז' אסור, כי יסירך איתך וכו'. דק' עד נסוף היסוד מחזק קהל (ואינך בלע), ויבטל
דבר הכפריים, אינך בלעונו. הנה נחמנו. ל' בלעך אכא ס' בלעך הקללה והנה ס'.

